

[Aage Fogh.]

lovforslag, der her skal gennemføres. I Tolvmandsbladet for den 1. juni i år har man lavet en opgørelse over virkningen af lovforslagene, og man kommer til det resultat, at ejendomme under 10 ha vil få 223 kr. pr. ha i tilskud; ejendomme mellem 10 og 60 ha vil få 128 kr., og ejendomme over 60 ha vil få 76 kr. pr. ha i tilskud. Så føjer Tolvmandsbladet til, at Tolvmandsforeningerne ikke var repræsenteret, og at det store landbrugs interesser ikke blev varetaget. Jeg er ikke enig med Tolvmandsbladet i denne sidste bemærkning. Jeg har altid haft den opfattelse, at godsejer Juhl var en fuldgod repræsentant for det store landbrug, og han har dog vistnok deltaget i alle forhandlingerne. Men slutresultatet vurderes altså til 223 kr., 128 kr. og 76 kr. pr. ha henholdsvis for små, middelstore og store brug.

Hvordan står det nu i forhold til de foreliggende opgørelser over landbrugets økonomiske situation, bedømt på grundlag af regnskaberne for 1959-60 — altså det regnskab, der omfatter det dårlige høstår? Jeg har søgt mine oplysninger i regnskabsberetningen for Foreningen af Jydske Landboforeninger, så jeg er helt sikker på, at det ærede medlem hr. Anders Andersen vil godkende dem. De jyske beretninger fortæller, at husmandsbruget manglede 216 kr. pr. ha i at få normal løn og forrentning. Husmandsbruget får nu 223 kr. gennem kriseforslaget, og det harmonerer jo meget pænt. De middelstore bøndergårde manglede 87 kr. pr. ha, og de får 128 kr. De helt store gårde — ja, altså dem over 100 ha eller deromkring — manglede 7 kr. pr. ha, og de får nu 76 kr. Der er altså dækning for den arbejssløn, der skal udbetales, og derfor må man sige, at de kriseforslag, der ønskes gennemført, i det store og hele vil dække meget godt og meget rimeligt.

Jeg vil slutte med at udtrykke det ønske, at når afsætningsloven har virket i sine 2 år, har vi fået orden i vore afsætningsforhold, så at vi i Danmark får landbrugspriser,

ikke af samme højde som dem, der betales andre steder i de europæiske lande, men mere rimelige i forhold til disse. Jeg håber ikke, vi igen kommer ud for så katastrofalt dårligt et høstår, som vi havde i 1959. Med denne ordning skulle der være skabt bedre vilkår for Danmarks store erhverv, landbruget.

Hermed anbefaler jeg de af flertallet stillede ændringsforslag, og jeg anbefaler at stemme imod alle de andre ændringsforslag, der er stillet.

Aksel Larsen: Det var efter første behandling af disse lovforslag klart, at lovforslagene måtte undergå i hvert fald visse ændringer — de var alt for kortfattede. Man kan nok sige, at de nogenlunde dækkede det forlig, der var blevet sluttet i statsministeriet, så vidt vi kendte forliget, men de var yderst kortfattede og på mange områder uklare, og derfor måtte der ændringer til. Vi regnede også med, at der ville komme ændringsforslag, men vi regnede ganske vist med, at der måtte komme adskilligt mere vidtgående ændringsforslag end dem, flertallet nu har stillet, om jeg så må sige: reelle ændringsforslag.

En af grundene til, at vi ventede reelle ændringsforslag, virkelige ændringer i lovforslagene, var bl. a. den tale, det ærede medlem hr. Carl Petersen holdt ved første behandling, og jeg tror ikke, jeg overdriver eller tager fejl, når jeg siger, at det stort set var en tale, som gik imod landbrugsforliget og forlangte noget helt andet. Imidlertid har flertallet, regeringspartierne, ikke stillet sådanne ændringsforslag. Vi har ganske vist fået ændringsforslag, der tydeliggør det oprindelige lovforslag om afsætning af danske landbrugsvarer på forskellig måde, men efter min mening ikke tilstrækkeligt.

Jeg finder f. eks., at det er ganske urimeligt, at der skal stå i den kommende lov, at der skal gives 250 mill. kr. som tilskud til landbruget gennem en såkaldt landbrugets rationaliseringsfond, uden at det